

Подиръ това священика съединява ръцѣ-тѣ на новобрачни-тѣ върху край-тѣ на епитрахиля си и троекратно гы обвожда около аналоя. Въ сѫщо-то време пѣхъ стихове: **Исаїе ликъй . . . . сватъи мъченици . . . . Слава Тебѣ Христе Боже . . . .**

Слѣдъ това, като снема вѣнци-тѣ (по-напрѣжъ отъ жениха, а подиръ отъ невѣстѣ), священика привѣствува младоженци-тѣ единъ по единъ съ желанія на онѣзи благословенія Божій, кои-то въ старо време Богъ пращалъ върху семейства-та на избрани-тѣ патріарси — Авраама, Исаака и Йакова и, като повтори молитва-та на новобрачни-тѣ, прави отпустъ.

Послѣдованіе на второбрачни-тѣ.

§ 125. Таинство-то на брака може да ся повтори два и три пъти, нѣ извѣршваніе-то на вторій-тѣ и третій-тѣ бракъ нестава тъй тържественно, както първый-тѣ бракъ. Тъй напримѣръ при извѣршваніе-то на обрученіе-то нѣкои си молитви ся оставятъ: при вѣнчаніе-то 127 псаломъ не ся пѣ; новобрачни-тѣ не свидѣтелствоватъ предъ всичкѣ-тѣ църквѣ за доброволно-то или недоброволно встѣживаніе въ съпружество; велика-та ектенія ся съкратяватъ; подиръ обручаваніе-то не посредственно ся четкатъ молитви, въ кои-то ся испросва отъ Господа, вѣдѣщаго тайнаѧ человѣческаѧ, прощеніе на новобрачни-тѣ, както била простена Раавъ блудница и както было притето Митарево-то покаяніе; въспоминаватъ ся думитѣ на апостола Павла: **Лѣчше есть о Господѣ послагати, нежели разжазатисѧ.** Всичко-то друго ся извѣршва както и надъ новобрачни-тѣ.

§ 126. **Раскъсваніе на брака.** Спорѣдъ ученіе-то на православиѣ-тѣ църквѣ брака нетрѣбва да да ся раскъсва, нѣ бывать и неволни исключенія. Бракъ може да ся развѣрже само по слѣдующи-тѣ причи-